

Liever geen verkorte standaarden 1

Tot mijn verbazing zag ik dat slechts de verkorte vorm van de herziene NHG-Standaard Psoriasis werd gepubliceerd (H&W 2004;47:304-5). Voor de volledige versie werd naar de NHG-website verwezen. Deze onaangekondigde en niet van enige uitleg voorziene beleidswijzing veront- rust mij om meerdere redenen.

Ten eerste was de verschijning van standaarden de belangrijkste reden voor de revival en de statusverhoging van zowel het NHG, H&W als de huisartsgeneeskunde in Nederland.

Ten tweede bleek uit lezersonderzoeken dat de standaarden de belangrijkste bron voor de toenemende attractiewaarde van uw blad zijn.

Ten derde hangt de nationaal en internationaal gewaarde status van de standaarden zeer nauw samen met het feit dat ze als volledige tekst uitstekend leesbaar, en vervolgens goed controleerbaar zijn door de onderbouwing met noten. Met andere woorden: scholing, nascholing en wetenschappelijke vorming – desgewenst – ineen.

Tot slot worden de werkgroepsleden die veel vrije tijd steken in het publiceren van standaarden minder gehonoreerd met een publicatie op hun naam als deze publicaties in essentie onvolledig zijn. Dit manco telt te meer voor universitaire medewerkers. Een schrijvende bijkomstigheid daarbij is dat er door een nieuw advies van de KNAW juist een opening was geschapen om voor het eerst aan activiteiten met veel maatschappelijke impact – zoals deelname aan de publicatie van standaarden – een groter gewicht toe te kennen bij de beoordeling van de 'output' van universitaire vakgroepen.

Kortom, ik denk dat de potentiële schade van het in verkorte vorm weergeven van standaarden groter is dan de baat die zich uit in iets meer ruimte voor andere artikelen. H&W is bovendien bij mijn weten altijd een goed renderend blad geweest, dus ook vanuit dat perspectief lijkt het eerder *pound foolish* dan *penny wise* te zijn om minder ruimte aan de stan-

daarden toe te wijzen. Beter ten halve gekeerd...

Siep Thomas

Liever geen verkorte standaarden 2

Nummer 7 van H&W stelde mij diep teleur: de volledige tekst van de NHG-Standaard Psoriasis was niet afgedrukt. Er werd verwezen naar het internet. Nooit meer 's avonds op de bank onderuit H&W tot mij nemen, maar altijd achter het beeldscherm? Is dat de toekomst? Nooit meer lekker in tijdschriften kunnen bladeren?

Als H&W de volledige teksten van de standaarden niet meer zal afdrukken, dan ben ik van plan mijn abonnement op te zeggen. De standaarden zijn voor mij het belangrijkste in H&W; de rest van de artikelen is aardig, maar niet heel belangwekkend.

Marijke Kortmann

Antwoord 1

We denken voortdurend na over de beste manier om de NHG-Standaarden te publiceren. Het grote aantal standaarden dat de komende jaren zal worden herzien of geactualiseerd dwingt ons ook tot een efficiënt(er) gebruik van de papieren ruimte en van de oneindige alternatieve digitale mogelijkheden daarvoor. Geactualiseerde NHG-Standaarden vragen wellicht een andere manier van publiceren dan geheel nieuwe standaarden.

Van verschillende kanten is aangegeven dat men graag snel de belangrijke veranderingen wil zien. Weer anderen zijn juist geïnteresseerd in de gehele standaard, inclusief het volledige notenapparaat. Met de publicatie van de NHG-Standaard Psoriasis hebben we geprobeerd aan beide wensen tegemoet te komen. We hebben de veranderingen ten opzichte van de vorige versie kort en krachtig weergegeven, maar wie behoefte heeft aan verdieping kan nu met slechts enkele muisklikken de volledige tekst en de wetenschappelijke onderbouwing, inclusief zoekstrategie op de NHG-website inzien.

Wat de reactie van Siep Thomas betreft:

in beknopte vorm geactualiseerde standaarden publiceren doet allerminst afbreuk aan de status van de NHG-Standaarden, noch aan de aantrekkelijkheid van H&W. Voor de auteurs telt ook een beknopte versie als een volwaardige publicatie, terwijl ook de webversie als een (aparte) publicatie kan worden gezien. Van een geringere *output* is dus geen sprake.

Zoals gezegd: het gaat ons erom de NHG-Standaarden zo goed mogelijk toegankelijk te maken. Suggesties van onze lezers hoe we dat kunnen doen zijn dan ook van harte welkom!

Lex Goudswaard, Bas Baanders, NHG

Antwoord 2

Sentimenten, ze zijn prachtig, maar niet altijd juist. Het lijkt me stug dat de internationale status van de Nederlandse huisartsgeneeskunde afhangt van de publicatie van een volledige standaard in een tijdschrift dat geen enkele buitenlander (behalve de Belgen) lezen kan. Geen enkel ons bekend lezersonderzoek toont ook aan dat lezers de voorkeur geven aan een standaard van 15.000 woorden boven een van 1600 woorden of dat H&W uitsluitend belangrijk is vanwege de standaarden.

Verkorte papieren versies zijn ook helemaal niet zo vreemd. Veel toptijdschriften zoals de BMJ publiceren op papier verkorte versies en een lange versie op het web. Ik neem niet aan dat Thomas vindt dat daardoor de status van de BMJ gedaald is en zijn onderzoeksgroep daar niet meer in wil publiceren.

Bladeren door H&W kan volgens mij zelfs beter als de standaard een stukje korter is en ik hoop dat collega Kortman dat gewoon blijft doen. Het H&W-abonnement zit overigens in de prijs van het NHG-lidmaatschap inbegrepen.

Uiteindelijk is publicatie op internet voor iedereen sneller en makkelijker. Bovendien kan de kwaliteit alleen maar toenemen zoals Burgers & Boluyt in deze H&W (zie pagina 394) aantonen doordat er op internet gewoon meer ruimte is. Het is even wennen, maar dat is dan ook alles.

Joost Zaat, redactie H&W